

Golgota
v
Egyptě

Adrian Ebens

Vytištěno v Austrálii
Maranatha Media
maranathamedia.com

Vytištěno v USA
Talking Rock Sabbath Chapel
1260 W. Price Creek Rd
Talking Rock, GA 30175
706.692.8954
www.TRSC.today

leden, 2016

když to pro Mojžíše byla úžasná věc, vidět hořící keř a Hospodina v něm, kterak s ním mluví, presto pro něj bylo naprosto nepochopitelné udělat to, co po něm Pán žádal — vyvézt děti Izraele z Egypta! Jak by to mohlo být možné?

Pán vysvětlil, co se stane a jak se s touto situací vypořádá.

Ex 3:18-20 Poslechnou tě a půjdeš ty a izraelští starší k egyptskému králi a řeknete mu: Setkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. A tak dovol, ať jdeme třídní cestou do pustiny obětovat Hospodinu, našemu Bohu. (19) Já však vím, že vás egyptský král nenechá jít bez zásahu mocné ruky. (20) **Proto vztáhnu svou ruku a budu bít Egypt všemi svými divy, které uprostřed něho učiním. Potom vás propustí.**

Zdá se to divné, když vezmeme v úvahu, že Mojžíš právě strávil 40 let ve vyhnanství z Egypta kvůli tomu, že započal s tím, co se zdá, že se chystá udělat Egyptánům Hospodin.

Ex 2:11-12 I stalo se v době, kdy Mojžíš vyrostl, že vyšel ke svým bratrům a sledoval jejich těžké roboty. Tu zahlédl Egyptana, jak bije Hebreje, jednoho z jeho bratrů. (12) Ohlédl se sem i tam, a když viděl, že tam nikdo není, zabil Egyptana a ukryl ho v písku.

Kdyby Bůh plánoval potrestat Egyptány, zničit veškerý jejich dobytek, seslat na ně krupobití a vyhladit všechny jejich prvorozené, nezahájil tedy Mojžíš jednoduše věci tím, že zabil jednoho z nich? Všimněte si, co nám inspirace říká:

Tím, že zabil Egyptana, dopustil se Mojžíš téže chyby, jaké se tak často dopouštěli jeho otcové, když vzali do svých rukou to, co Bůh přislíbil učinit. Nebylo vůlí Boží, aby se jeho národ osvobodil válkou, jak myslel Mojžíš; Bůh chtěl osvobodit svůj lid působením své moci, aby zásluha patřila jen jemu. Pro uskutečnění svého díla využil však Hospodin i unáhleného činu Mojžíšova. Mojžíš nebyl pro svůj velký úkol dosud připraven. Musel ještě projít zkouškou víry, jakou prošli Abrahám a

Jákob, aby se naučil nespolehat na lidskou sílu nebo rozum, nýbrž věřit, že zaslíbení Boží se vyplní působením Boží moci. PP 247

Co tím rozumíme? Domníváme se, že bylo nesprávné, aby Mojžíš zabil Egypťany, a přesto je v pořádku, když je zabije Bůh? V tomto okamžiku mnozí odpoví: „Není na nás, abychom zpochybňovali Boží činy. On je Bůh a je to prostě tak, jak to je.“ Přesto to neřeší otázku, jak je to v jakémkoliv smyslu milující nebo konzistentní. Jedná se o problém, který vyžaduje objasnění. Pokud si přečteme tuto pasáž znovu, zdá se, že Bůh hodlá použít sílu k tomu, aby přesvědčil Faraona, aby propustil Izrael.

Ex 3:19-20 Já však vím, že vás egyptský král nenechá jít bez zásahu mocné ruky. (20) Proto vztáhnu svou ruku a budu bít Egypt všemi svými divy, které uprostřed něho učiním. Potom vás propustí.

Co je tato mocná ruka, která nutí lidi? Prosté čtení textu naznačuje, že Bůh opravdu přinutí faraona, aby je nechal jít. Představuje to tedy obraz Boha, který popadl Faraona za límec a prudce ho udeřil proti zdi a řekl mu, aby nechal lid jít? Mohli bychom se tedy zeptat, proč podstupovat všechno to vymyšlené zdvořilé dotazování? Proč Mojžíš prostě nevstoupí a neřekne: „Odcházíme a kdo se nás pokusí dotknout, bude zabit.“

Pokud jste četli Písmo, musíte vidět zřejmý rozpor v tom, že Bůh používá sílu, když Jeho Syn říká takové věci:

Mt 5:39 Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář.

L 9:54-56 Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom přikázali ohni sestoupit s nebe a zahubit je jako to učinil i Eliáš?“ (55) Obrátil se a pokáral je. Řekl: „Nevíte, jakého jste ducha.“ (56) „Neboť Syn člověka nepřišel lidské duše zahubit, ale spasit.“ A šli do jiné vesnice.

Jak tyto věci urovnáme, když Ježíš říká:

J 14:10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.

J 5:19 Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí on, to činí stejně i Syn.

Jak tedy urovnáme tento zřejmý rozpor? Když ty rány popisuje žalmista tak říká:

Ž 78:43-49 Když učinil v Egyptě svá znamení a své divy na sóanském poli. (44) Jejich řeky proměnil v krev, a tak ze svých toků nemohli pít. (45) Seslal na ně mouchy, aby je kousaly, a žáby, aby je ničily. (46) Jejich úrodu dal kobyilkám chasít, jejich výtěžek kobyilkám arbe. (47) Jejich révu zničil krupobitím a jejich sykomory mrazem. (48) Jejich dobytek vydal v plen krupobití a jejich stáda moru. (49) **Seslal na ně svůj planoucí hněv, zuřivost, rozhořčení a soužení -- komando zlých andělů.**

Tento verš spojuje činnost ran s prací zlých andělů. Hebrejské slovo pro zlo v tomto verši רָאִים *ra'im* je stejné slovo, jaké se nachází ve vyjádření o stromu dobra a zla רָא *ra* (Gn 3:5), a také, když se Bůh díval na svět za Noemovy doby a viděl, že je plný zloby רָאֵת *ra'at* (Gn 6:5).

Někteří začnou vzdychat úlevou a vysvětlovat, že nakonec to nebyl Bůh, který to udělal, byl to satan a zlí andělé, kteří to udělali. Tato odpověď nutně nevyřeší zřejmý rozpor, ale spíše ho komplikuje návrhem, že Satan je na výplatní listině Hospodina. Zjevně, když potřebuje udělat nějakou práci, posílá andělskou mafii. Nejedná se o to, kolik vlád po celém světě pracuje, když potřebují nějakou tvrdou legislativu? Vyzývají tajné služby, aby nastolily událost, která způsobí, že všichni budou volat o ochranu a tvrdší zákony? Je to jednoduše zásada dobrého Policisty a špatného Policisty nebo bílého Papeže a černého Papeže? Je Bible skutečně položena na základech černých a bílých dlaždic, nebo bychom měli umístit na její obal symbol jin/jang?

To je místo, kde jsou někteří lidé vedeni do pasti. Logika láká myslet si, že to není Boží moc, která ničí, ale Satanova moc. Je lákavé zbavit Boha viny, ale jak se Eva dozvěděla, když se snažila přikrášlit Boží slovo, vedlo to jen k jejímu pádu. Bůh jí nikdy neřekl, aby se nedotkla ovoce, ale jen, že by jej neměla jíst. Eva dodala, že se jej nemají dotknout, ale když už měla ovoce v ruce a necítila žádné následky, domnívala se, na základě svého nesprávného tvrzení, že Bůh se musel mýlit.

Je to nebezpečný předpoklad tvrdit, že Boží moc není používána k ničení. Vyžaduje to, abychom ignorovali prostá prohlášení Písma a nutí to Boha, aby hájil svou nevinu podobně, jako to udělala Eva, když byla tázána, proč snědla ovoce, a tvrdila, že to byla vina hada.

Všimněte si pečlivě, co nám Písmo říká:

Gn 6:7 Hospodin řekl: Vyhladím z povrchu země člověka, kterého jsem stvořil, vyhladím člověka i zvěř, plazy i nebeské ptactvo, protože lituji, že jsem je učinil.

Jak reagujete na text, jako je tento, a přitom nezduchovnitě jeho význam. Pokud jste pozorně sledovali a věříte, že Bible je inspirovaným Slovem Božím, pak by v tomto okamžiku mělo být napětí naprosto nesnesitelné. Ale jen tehdy, když se napětí stane nesnesitelným, může začít nový proces zrození.

Důvod, proč naše mysli začínají roztávat v pokusu o vážné vyřešení tohoto konfliktu, je, že v nich byla zasetá lež, zrozená ze semen, které byly sděleny našim rodičům, a to, „že jistě nezemřeš“. Tato lež přinesla lidské rodině učení hada, že je zde moc, která existuje mimo Boha. Pokud by existovala moc mimo Boha, mohli bychom žít bez Něho. Takže hadova lež vytváří představu o nejméně dvou zdrojích moci ve vesmíru. To, že uvěříme, že existují síly dobra a zla, které získávají svou moc z oddělených zdrojů, je dokonale zkalkulováno, aby znemožnilo odhalit zřejmý rozpor, který se vyskytl v případě egyptských ran. Stvoření nám ukazuje, že temnota a chlad se nevytvářejí, ale existují v nepřítomnosti světla a tepla. Tma není oddělená samostatná moc, ale spíše je to vypnutí světla.

Mt 6:22-23 „Lampou těla je oko. Je-li tvé oko čisté, celé tvé tělo bude plné světla. (23) Ale je-li tvé oko špatné, celé tvé tělo bude temné. Je-li tedy i světlo v tobě tmou, jak velká je pak temnota!“

Všimněte si pečlivě, že Ježíš říká, že pokud světlo, které je ve vás, je temnotou, jak je pak tato temnota veliká. Ježíš je světlo, které osvětluje každého člověka, který přichází na svět. (J 1:9) Když potlačujeme tuto pravdu v nespravedlivosti (Ř 1:18), pak je Kristus skutečně znovu ukřižován (Žd 6:6), aby lidé mohli žít podle Kristovy moci (1K 1:24) bez Jeho trvalé přítomnosti. (J 14:23).

Na rozdíl od Hadovy lži, ve vesmíru existuje jen jedna moc.

Ž 62:12-13 Bůh promluvil jednou a já jsem slyšel toto dvojí: že **Bohu patří moc**, (13) (a tvé je, Panovníku, i milosrdenství) a že odplatíš každému podle jeho skutků.

Ř 13:1 Každá duše ať se podřizuje nadřazeným autoritám, **neboť není autority, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha**,

Sk 17:25 ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval; on dává všem život, dech i všechno.

Na všech stvořených věcech je vidět otisk božství. Celá příroda svědčí o Bohu. Když se vnímavá mysl dostane do kontaktu se zázrakem a tajemstvím vesmíru, nemůže přehlédnout působení nekonečné moci. Země nevydává každý rok svou úrodu ani nepokračuje v pohybu kolem slunce sama od sebe. Je to Boží neviditelná ruka, která vede planety na jejich oběžných drahách. Celou přírodou prostupuje tajemný život — udržuje světy v nekonečném prostoru, vidíme jej v nepatrném hmyzu, který se vznáší v letním vánku, v letu vlaštovky, dává potravu mladým ptáčatům, díky němu pupeny rozkvétají a květy uzrávají v ovoce. **Stejná síla**, která udržuje přírodu, působí také v člověku. Stejně dokonalé zákony, které řídí pohyby hvězd i atomů, platí i pro lidský život. Zákony řídící činnost srdce či krevní oběh v těle jsou zákony mocné Inteligence, která má právo řídit i lidskou duši. Veškerý život pochází od Boha. Ellen White, *Education* 99.

Všechna Moc od Boha. - Bůh promluvil jednou a já jsem slyšel toto dvojí: že Bohu patří moc, Ž 62:12. „neboť není autority, leč od Boha.“

To je zcela pravdivé, bez výjimky. Římská moc, dokonce i v dobách neslavného a brutálního Nera, byla tak odvozena od Boha, jako byla Židovská moc v dobách Davida. Když Pilát řekl Kristu, že má moc Ho ukřižovat nebo Ho nechat jít, Kristus mu odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou pravomoc, kdyby ti to nebylo dáno shůry.“ J 19:11. E.J Waggoner, *Present Truth*, 21. března, 1895.

Víme z inspirovaného Slova, “že Bohu patří moc,” tedy, že skutečně, “není autority, leč od Boha.” Ž 62:12; Ř 13:1. Bůh všechno nese “svým mocným slovem.” Žd 1:3. “on dává všem život, dech i všechno,” a “v něm žijeme, pohybujeme se a jsme.” **Pozemská moc je ta moc Boha, která je zkažená hříchem. Stvořitel tak respektuje svobodnou vůli člověka, že mu dává moc vykonat to, co je v rozporu s božskou vůlí. Tato moc je však omezená;** ale Bůh dává člověku neomezenou moc k tomu, co je podle jeho vůle. Neomezená moc Boží se projevuje skrze Ducha Svatého. A proto je psáno v díle Božím, “Ne silou ani mocí, ale mým Duchem, praví Hospodin.” A.T Jones, *American Sentinel*, 25. srpna, 1898.

Všimněte si pečlivě těchto slov od A.T Jonese ve výše uvedené citaci.

Pozemská moc je moc Boží, zkažená hříchem. Stvořitel tak respektuje svobodnou vůli člověka, že mu dává moc vykonat to, co je v rozporu s božskou vůlí. Tato moc je však omezená; *ibid*.

To dává kontext diskusi Boha se Satanem v době Jóba.

Jb 1:8-12 Hospodin se pak Satana zeptal: Jestlipak sis všiml mého otroka Jóba? Neboť není na zemi jemu podobného, muže bezúhonného a přímého, bohobojného a odvracejícího se od zlého. (9) Satan nato Hospodinu odpověděl: Bojí se snad Jób Boha bezdůvodně? (10) Cožpak ty jsi neohradil jej, jeho dům a všechno, co má, ze všech stran? Nepožehnal jsi dílo jeho rukou a nerozhodil se jeho statek na zemi? (11) Avšak vztáhni nyní svou ruku a zasáhni vše, co má; určitě ti bude do tváře zlořečit. (12) Hospodin řekl Satanovi: Hle, vše, co má, je ve tvé ruce; pouze na něho ruku nevztahuj. A Satan odešel z Hospodinovy přítomnosti.

Proč Satan říká Bohu: „Avšak vztáhni nyní svou ruku a zasáhni vše, co má; určitě ti bude do tváře zlořečit.“ Proč neříká: „Dovol mi použít svou moc,

abych trápil Jóba“, a navíc, proč Satan vůbec mluví s Bohem. Má-li vlastní samostatnou moc, proč ji nepoužije, aby podkopal Boží ochranu Jóba? Proč potřebuje povolení k tomu, aby se Jóba dotkl? Jednoduše proto, že moc patří Bohu a neexistuje žádná moc, než ta Boží. To nás přivádí k příběhům o holi, která se změnila v hada a ruky, která se změnila v malomocenství. Mojžíš se diví, jak Faraon mohl někdy Izrael pustit.

Ex 4:1 Mojžíš však odpověděl: Co jestli mi neuvěří a neposlechnou mě?
Vždyť řeknou: Neukázal se ti Hospodin!

Příběh, který následuje, není že by mocný Bůh nebes, ukázal Mojžíšovi několik kouzelnických triků, aby na něj zapůsobil. Výjevy jsou hluboce významné a vysvětlují nám proces, kterým bude Faraon nucen propustit Izrael. Než budeme pokračovat, připomeňme si zásady Božího království.

Ježíšovým posláním není nutit lidi k tomu, aby jej přijali. Svědomí se snaží znásilňovat satan a lidi, kteří jsou pod jeho vlivem. DA 487

Falešné chápání Boha zahalilo zemi tmou. Bylo třeba zlomit satanovu zrádnou moc, aby temným mrakem mohlo proniknout světlo a svět se mohl vrátit k Bohu. Toho nebylo možné dosáhnout násilím. **Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí.** Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat ho. Bylo třeba jasně ukázat, že Boží povaha je pravým opakem povahy satanovy. DA 22

Bůh nenutí lidi, aby se podrobili, ani nezabíjí lidi, aby nás donutil se podrobit. Toto je princip toho zlého, který způsobuje, aby byli zabiti všichni ti, kteří nepřijímají znamení šelmy.

Připomeňme si první výjev, který byl Mojžíšovi dán.

Ex 4:2-5 Ale Hospodin mu řekl: Co je to ve tvé ruce? Odpověděl: Hůl.
(3) Hospodin řekl: Hoď ji na zem. Hodil ji na zem a stala se hadem. Mojžíš před ním utíkal. (4) Pak Hospodin Mojžíšovi řekl: Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas! Vztáhl ruku, chytil ho a v jeho ruce se stal holí. (5) Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.

Hůl nebo tyč jsou symbolem moci. V královských termínech se to nazývá Žezlo. Kristus Syn Boží má Žezlo.

Žd 1:8 avšak o Synovi: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přímosti je žezlem tvého království.“

Kristus je také označován jako toto Žezlo.

Nu 24:17 Vidím ho, není to teď, sleduji ho, není to hned: Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele a probodne skráně Moába, temeno všech synů Šétových.

Kristus je moc Boží (1K 1:24) a je po pravici Boha (Žd 1:3). On je nazýván pravou rukou Boha nebo tím, co bychom nazvali „jeho pravá ruka“.

Ex 15:6 Tvá pravice, Hospodine, se proslavila silou, tvá pravice, Hospodine, zdrtila nepřítele.

Bůh říká Mojžíšovi, že bude reprezentovat Boha a Áron bude jeho mluvčím. (Ex 4:16)

Když Mojžíš pustil hůl a ta padla na zem, tak skrze moc, jež je v Kristu, se hůl stala hadem. Kristus je moc Boží. Když Bůh řekl Satanovi: „Hle, vše, co má, je ve tvé ruce;“ (Jb 1:12) Bůh pustil svou hůl na zem. Ta hůl je Kristus, který je donucen Satanem, aby sloužil Satanově vlastnímu účelu, zrovna jako když Satan inspiroval římské vojáky, aby donutili Krista nést kříž k vrcholu Golgoty.

Pečlivě se zamyslete. Mysl římských vojáků ovládá Satan, ale dech, kterým žijí, je život, který osvětluje každého člověka, který přichází na svět. Kristova moc v duších lidí je používána Satanem, aby Ho přibili na kříž. Zastavte se a přemýšlejte o tom na okamžik. Jediný obraz římského vojáka s kladivem, držným vysoko, jak vede bodec do těch vzácných rukou Spasitele, drží klíč k egyptským ranám a veškeré moci ničení projevené na zemi. Zde je hůl, která padá na zem:

Mk 14:35 Trochu poodešel, padal na zem a modlil se, aby ho, je-li to možné, tato hodina minula.

Kdekoliv člověk padne k zemi pod ničivou silou, je zde hůl, která padá na zem a stává se hadem.

Mk 9:20 I přivedli ho k němu. Jakmile ho duch spatřil, ihned s ním zalomcoval, chlapec padl na zem, válel se a měl pěnu u úst.

Proto vidíme, že kdekoliv, kde spatřujeme utrpení lidí, vidíme:

Iz 63:9 V každém jejich soužení měl soužení i on. Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval. On je ve své lásce a ve svém soucitu vykoupil. Zvedal je a nosil je po všechny dávné dny.

Když Mojžíš upustil hůl a ta se proměnila v hada, Kristus ho učil o Kříži. Přesněji se jedná o tyč nebo hůl s hadem na ní.

Nu 21:8 Hospodin řekl Mojžíšovi: Udělej si ohnivého hada a umísti ho na korouhev. I stane se, že každý kdo je kousnut, když se na něj podívá, zůstane naživu.

A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan (Zj 12:9). Ten had na tyči je Satan, který používá Kristovu moc, aby sloužil svým vlastním cílům dle vlastní volby.

Přeformulujeme slova A.T. Jonese do říše Satana.

Satanská moc je moc Boží, zkažená hříchem. Stvořitel tak respektuje svobodnou vůli *Satana*, že mu dává moc vykonat to, co je v rozporu s božskou vůlí. Tato moc je však omezená; A.T. Jones, *American Sentinel*, 25. srpna, 1898. Upraveno.

Ježíš nám říká:

J 3:14 A jako Mojžíš vyvýšil hada v pustině, tak musí být vyvýšen Syn člověka,

Samozřejmě se to týká onoho bronzového hada natyči, ale to není jediné místo, kde byl had v poušti vyzdvížen.

Ex 4:4 Pak Hospodin Mojžíšovi řekl: Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas!
Vztáhl ruku, chytil ho a v jeho ruce se stal holí.

Mojžíš musel uchopit hada za ocas. Ocas je poslední částí hada. Bůh řekl hadovi:

Gn 3:15 A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi sítě tvé a sítě její; ono tobě rozdrťí hlavu a ty jemu rozdrťíš patu.

Kristus byl pohmožděn na patě. Mojžíš zvedl hada za ocas. To je symbol kříže, který dovolil, aby Boží moc byla vrácena zpět do hole, jež byla zpátky v rukou Mojžíše, který reprezentoval Boha.

2K 5:21 Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

Kristus byl přinucen, aby se stal hříchem tím, že dovolil, aby Jeho moc byla umístěna do rukou Satana. Aby Satan měl schopnost odhalit své království, moc v Kristu měla sloužit přáním Satana. Proto osoba Krista byla a je ukřižována ve všech zlých andělech. Jeho síla v nich přebývá, ale oni křížují Jeho osobu v nenávisti vůči Jeho charakteru. A tak je to s každým padlým synem a dcerou Adama. Kristus je znovu křižován v duších těch, kteří mají v lásce více sebe než Krista.

Kristova moc přebývala ve všech duších Egypťanů. Zabití jakékoli osoby vyžaduje mučení Kristovy osoby. Dokážete si představit, jak egyptská matka drží svého mrtvého syna, sklánějící se nad jeho bezvládným tělem a vzlykající bolest jejího ducha? Zde Kristus trpí v jejím utrpení, zde je pozvednut kříž a Kristus je znovu křižován. Když Bůh Satanovi dovoluje, vzít moc Jeho Syna, On si vylupuje Své vlastní oko.

Ž 78:50 Urovnal pěšinu svému hněvu. Jejich duše neušetřil smrtí a jejich život vydal moru [H1698 -zničení].

Tento verš popisuje egyptské rány. Říká, že Bůh urovnal pěšinu ke Své tváři. Jeho milovaný Syn je radostí Jeho života. Tím, že dovolil Egypťanům zemřít v rukou ničitele, dovolil bolest a utrpení Svého Syna, a tak Otec stál sám v této temnotě a plakal za Svého Syna během egyptských ran a za všechno, za co plakal Jeho Syn.

Bůh ustanovil tuto pravdu o holi jako druhý zázrak.

Ex 4:6 Hospodin mu ještě řekl: Dej ruku za ňadra. I dal ruku za ňadra. Když ji vyndal, hle, jeho ruka byla malomocná, bílá jako sníh.

Syn Boží je pravou rukou Otce. Kde Syn přebývá?

[Bible21] J 1:18 Boha nikdy nikdo neviděl; **jednorozený Syn, který je v Otcově náručí**, ten jej vylíčil.

Když se Bůh dostal do Svého lůna a dotkl se místa, kde Jeho Syn přebýval, Jeho Syn byl pro nás učiněn hříchem. Malomocenství je symbolem hříchu a ruka v tomto stavu představuje moc Krista bez Jeho Ducha (Jk 2:26). Tělo se stane mrtvým pro cokoli a nemůže cítit nic. Kristus je strnulý hrůzami smrti a ničení způsobenými Satanem. Je donucen vypít ten hořký nápoj v duševní agónii.

Kristovo utrpení a narážka na kříž je odhalena v té první ráně. Mojžíšovi a Áronovi bylo přikázáno, aby vzali hůl, která se stala hadem, což symbolizovalo předání Kristovy moci do rukou Satana.

Ex 7:15 Jdi k faraonovi ráno, když vychází k vodě. Čekej na něho na břehu Nilu a do ruky si vezmi hůl, která se změnila v hada.

Ex 7:19 Pak Hospodin řekl Mojžíšovi: Řekni Áronovi: Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody. Nad jejich řeky, nad jejich kanály i nad jejich jezera a nad každou jejich vodní nádrž. Stanou se krví. Krev bude v celé egyptské zemi i v dřevěných a v kamenných nádobách.

Když Ježíš prosil Svého Otce v zahradě, potil kapky krve. Krátce po tom řekl davu, který si pro něj přicházel: „toto je vaše hodina a vláda temnoty.“ (L 22:53). Tak, jako byla hůl pozvednuta nad vodami, tak byl Kristus vyzdvižen před lidmi, aby byl mučen a zabit. Voda reprezentuje lid a představuje také Ducha Krista. Když hůl udeřila do vody, Kristus byl předán Satanovi a učedníci utekli dle proroctví.

Mt 26:31 Tehdy jim Ježíš řekl: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť je napsáno: ‚Budu bít pastýře a ovce stáda se rozptýlí.‘

Veškerá voda se proměnila v krev, což znamenalo, že v celé zemi Egypta byl Duch Kristův trýzněn a mučen v souvislosti s dušemi těchto mužů a žen. Nešlo jen o Egyptány, ale i o Izraelity. Tato událost také dává znamení budoucího křiku Božího lidu „Jeho krev na nás a na naše děti!“ (Mt 27:25).

Tato první rána naznačila, že Bůh vydal Svého Syna, a tak umožnil Satanovi, aby začal ničit Egyptány prostřednictvím moci, která je v Kristu. Satan zatáhl Egyptány hlouběji do modlářství a bezbožnosti a jejich pohár nespravedlnosti se rychle naplňoval. Satan požadoval, aby mu byli vydáni Egyptané. Odmítli Josefovou moudrost a pohrdli milostí Boha, když je zachránil před suchem. Toto sucho se objevilo kvůli bezbožnosti lidí, kteří odmítali dodržovat Jeho přikázání a ustanovení.

Dt 11:13-17 I stane se, jestliže budete opravdu poslouchat mé příkazy, které vám dnes prikazuji, budete milovat Hospodina, svého Boha, a sloužit mu celým svým srdcem a celou svou duší, (14) že dám vaší zemi ve svůj čas déšť podzimní i jarní a sklídíš své obilí, nové víno i svůj olej. (15) Dám také zeleň na tvé pole pro tvůj dobytek, najíš se a nasytíš. (16) Mějte se na pozoru, aby se vaše srdce nedalo svést a neodvrátili jste se, nesloužili jiným bohům a neklaněli se jim. (17) Nebo proti vám vzplane Hospodinův hněv, uzavře nebesa, nebude déšť, země nevydá svou úrodu a z té dobré země, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhnete.

Velký hladomor v Egyptě byl varováním, že Duch Boží byl odnímán kvůli odmítnutí uznat svrchovanost Boha a Jeho přikázání. Egyptané měli příležitost poznat Boží přikázání a ustanovení skrze Abraháma. Setkali se s Abrahámem a viděli, co se stalo, když ve vztahu k němu porušili zákon Boží.

Déšť byl specificky spojen se Šabaty.

Lv 26:2-4 Zachovávejte mé soboty a mějte v úctě mou svatyni. Já jsem Hospodin. (3) Jestliže budete žít podle mých ustanovení, zachovávat mé příkazy a plnit je, (4) dám vám deště v jejich čas, země vydá svou úrodu a polní stromy vydají své ovoce,

Kvůli otroctví v Egyptě většina Izraelitů od Šabatu upustila. Kdyby byli Izraelité schopni zachovat Šabat, pak by byli jako Pavel na římské lodi, která

ztroskotala u ostrova Malta. Dali by Egyptu více času, aby se odvrátili od své bezbožnosti.

Proto bylo žádáno, aby Izrael mohl odejít a slavit svátek na poušti.

Ex 5:1 Potom Mojžíš a Áron předstoupili a řekli faraonovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propusť můj lid, ať mi v pustině slaví svátek.

Tato žádost nebyla podvodem za účelem útěku Egypťanům. Toto byla žádost navrátit se k Božím přikázáním, aby se Boží lid mohl začít přimlouvát za Egypťany, že by se také obrátili k Bohu. Mojžíš je již povzbudil, aby začali slavit týdenní Šabat.

Ex 5:5 Faraon dále řekl: Hle, lidu země je teď mnoho a odradili byste je od jejich robot!

Bůh je nyní povzbuzoval k tomu, aby učinili další krok týkající se sabatu a slavili tento svátek. Kdyby byli schopni tento svátek slavit a vrátit se, mohli by být rány odvráceny o něco déle. Všimněte si, co Mojžíš řekl faraónovi:

Ex 5:3 Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, ať jdeme třídní cestou do pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, aby nás nezasáhl morem nebo mečem [suchem].

To slovo, které znamená meč, také znamená sucho. Který svátek výslovně uvedl, že přinese déšť?

Za 14:16-17 I stane se, že všichni zbývající ze všech národů, jež vytáhly proti Jeruzalému, budou rok co rok přicházet, aby se klaněli králi, Hospodinu zástupů, a slavili svátek stánků. (17) I stane se, když některá z čeledí země nepřijde do Jeruzaléma klanět se králi, Hospodinu zástupů, že nebude mít déšť.

Proč chtěl Izrael kvůli obětování odejít do pouště (pustiny)? Aby se vyvarovali urážce Egypťanů tím, že zabijí zvířata, která pro ně byla posvátná. Bylo to také kvůli tomu, aby podnikli poutní svátek a žili ve stanech? Nevíme, v jakém časovém období k ranám došlo. Sedmá rána v podobě krupobití přišla v období nového roku, protože ječmen byl už v klasu. (Ex 9:31). Uběhlo

spoustu času od první žádosti o dodržování svátku v Exodu 5:1 až po moment, kdy byly všechny rány dokončeny v době Pesachu. Veškeré události související s výrobou cihel bez slámy a trápením Izraelitů a poté s ranami naznačují, že je pravděpodobné, že tento poutní svátek byl jakýmsi prototypem Svátku stánků, který se snažili dodržovat.

Hospodin chtěl Egypt zachránit před zničením. Pokud by faraon dal Izraeli svolení k oslavě svátku, byl by zodpovědný za jejich činy, a měl by tedy prospěch ze svátku, do kterého se Izraelité zapojili. To je důvod, proč Bůh prostě jen neoznámil faraonovi, že „my odcházíme“. Bůh nechtěl Egyptány nechat na pospas Satanovi. Chtěl je zachránit!

Reforma Šabatu nejprve v podobě týdenního Šabatu, po němž následuje výroční Šabat, byla metodou, kterou si Hospodin zvolil, aby tuto reformu zavedl a obnovil pro ně ochranu. Prostřednictvím těchto ustanovení mohl Bůh nadále Izraelity chránit.

V té závěrečné krizi, až bude Božími příkázáními a ustanoveními zcela opovrhováno, tak my budeme jemným způsobem apelovat na vůdce, abychom mohli sloužit Bohu dle Písma, a oni mohou sklízet plody toho, že nám to dovolí. Samozřejmě, pokud řeknou ne, pak je nemůžeme poslouchat; ale pokud řeknou ano, možná je budeme schopni zachránit. Musíme pečlivě přemýšlet o tom, jak se zaměříme na otázku Šabatu v oné závěrečné krizi.

Poslal Pán varování Egyptu v podobě zázraku s žábami o tom, že Satan se pokusí překroutit příběh o kříži nalezeném v první ráně a změnit ho v lež?

Zj 16:13-14 A uviděl jsem z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vycházet tři nečisté duchy jako žáby. (14) Jsou to duchové démonů, činící znamení; vycházejí ke králům celé obydlené země, aby je shromáždili k boji ve veliký den Boha, Všemohoucího.

Zj 13:13-14 Činí veliká znamení, takže nechá i oheň z nebe před zraky lidí sestupovat na zem, (14) **a svádí obyvatele země znameními, která jí bylo dáno učinit před očima šelmy.** Říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče a ožila.

U Kristova soudu bylo použito podvodu, aby se dosáhlo jeho smrti. Prostřednictvím těchto lží byl Kristův trest smrti zajištěn.

Satan pracoval tvrdě na tom, aby oklamal lidi ohledně toho, co se děje. Při zfalšování vody mění se v krev (Exodus 7:22) byli lidé oklamáni tak, aby si mysleli, že jejich falešní bohové je zachrání. Tyto lži zpečetily jejich zkázu. Žába byla Egypťany uctívána. Bůh je varoval prostřednictvím tvrzení, že jejich bohové se obrátí proti nim, dokonce i když byl Satan připraven je zničit. Žel toto poselství nikdo nerozpoznal. Takže v posledních dnech bude Satan dělat zázraky a podvodem vést lidi do záhuby.

Třetí ránu v podobě vši nebylo možno zfalšovat. Je to proto, že jim to Bůh nedovolil, nebo to bylo proto, že Satanovi bylo nyní dáno více přímé kontroly a nebylo potřeba ránu zfalšovat? Jediné další místo, kde se to hebrejské slovo pro vši objevuje, je v Žalmech 105:31, kde je tato událost připomínána, a pak v Izaiášovi.

Iz 51:6 Pozvedněte své oči k nebesům a pohleďte na zemi dole, neboť nebesa se rozplynou jako kouř a země zvětší jako oděv a její obyvatelé *právě tak* zemřou; moje záchrana však zůstane navěky a moje spravedlnost nepomine.

Výraz *právě tak* ve skutečnosti znamená vši. Zemřou jako v době vši. Rána v podobě vši byla varování před blížícím se zničením a faktem, že Egypt zvětší jako roucho, a že ti, kteří tam přebývají, zemřou. Byl tohle Satan působící ve svém typickém stylu, jako to udělal i se Saulem, když prohlásil, že země dříve, než se to stalo? Když Kaifáš roztrhl své roucho a vyslovil rozsudek smrti, Kristus se rychle blížil k momentu odříznutí.

Čtvrtá rána v podobě much byla podobná té s vešmi. Mouchy způsobily silné podráždění a potíže. Jak Pán pomalu ustupoval a dovolil Satanovi převzít kontrolu, rány zvětšovaly svou intenzitu a závažnost. Kristovi se smáli a plivali na něj, trhali mu vousy a bili pruty. Tyto události byly jako vybíjení bodavých mušek, které způsobily tolik smutku.

Pátá rána byla na dobytku. Víme, jak Pán pohlížel na blaho zvířat z příběhu o Jonášovi v Ninive.

Jon 4:11 A mně by nemělo být líto toho velkého města Ninive, ve kterém je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nerozeznají pravici od levice, a ještě množství zvířat?

Takže víme, že Pán chtěl zachránit obyvatele Ninive a jejich zvířata. Nechtěl také zachránit Egyptány a jejich zvířata?

Pátá rána odhaluje moc Boží, která se proměnila v hada skrze Satanovy ruce. Satan se Egyptanům posmíval kvůli uctívání býků (telat) a ztráta jejich dobytka by přivedla do jejich srdcí hrůzu, že i tento bůh byl bezmocný, aby jim pomohl. Také to je symbolem Krista, naší oběti.

Jr 11:19 Byl jsem jako krotký beránek vedený na porážku, ani jsem nevěděl, že proti mně vymýšlejí plán: Zničme strom i s jeho ovocem, vytneme jej ze země živých a jeho jméno už nebude připomínáno.

Kristus byl Satanem donucen, aby na rameni nesl těžký dřevěný kříž tam, kde bude popraven. Satan má potěšení ze zabíjení zvířat a jejich utrpení. Porážka těchto zvířat způsobila zármutek našeho Spasitele.

Víme, že Satan způsobil Jóbovi vředy, když mu to bylo dovoleno, a to je to, co provedl Egyptanům v šesté ráně. Jak musel Kristus trpět, když sledoval své drahé děti v agónii kvůli vředům a jak tam stál ve svém stavu malomocenství, jakou úzkost musel cítit, když Satanovi dovolil, aby tyto věci vykonal. Skutečnost, že se rány přesunuly od zvířat ke vředům na jejich tělech, naznačuje, že Satan měl zajištěnu větší kontrolu nad situací, než jak tomu bylo s Jobem.

Jb 2:3-7 Hospodin se pak Satana zeptal: Zdali sis všiml mého otroka Jóba? Neboť není jemu podobného na zemi, muže bezúhonného a přímého, bohobojného a odvracejícího se od zlého. Stále se drží své bezúhonnosti, i když jsi mne podnítil proti němu, abych jej bezdůvodně pohltil. (4) Satan však Hospodinu odpověděl. Řekl: Kůži za kůži, ale vše, co člověk má, dá za svou duši. (5) Avšak vztáhni nyní svou ruku a zasáhni až k jeho kosti a k jeho masu; určitě ti bude do tváře zlořečit. (6)

Tu Hospodin Satanovi řekl: Hle, je ve tvé ruce; avšak zachovej jeho duši. (7) Satan pak odešel z Hospodinovy přítomnosti a ranil Jóba zlými vředy od paty až k hlavě.

Vředy, které se projevíly na Egypťanech, mohou být přirovnány ke Kristovu utrpení, když byl přibit na Svůj kříž.

Ježíš na to neodpověděl ani slovem. Zatímco mu hřebíky probodávaly ruce a na čelo mu vystupovaly kapky smrtelného potu, pobledlé, chvějící se rty nevinného Trpitele šeptaly modlitbu odpouštějící lásky pro jeho vrahy: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Celé nebe s největším zájmem sledovalo tuto scénu. Svatý Vykupitel hynoucího světa zde namísto lidí snášel trest za překročení Otcova zákona. Rozhodl se vykoupit lidstvo vlastní krví. Zaplatil cenu, kterou vyžadoval svatý Boží zákon. Toto byl prostředek, který měl definitivně udělat konec hříchu, Satanovi a porazit jeho zástupy. {2T 208.2}

Utrpení Egypťanů bylo Jeho utrpením, jejich agónie Ho velmi ovlivnila, a přesto Satanovi nadále umožňoval, aby projevil tuto moc, protože tito lidé odmítli brát ohled na to, aby se obrátili a byli spaseni. Jak řekl Ježíš farizeům: Jak jsem vás chtěl shromáždit, tak jako slepice, která shromažďuje své kuřata pod křídla, ale nechtěli jste!

Nejprve umřely ryby, pak žáby, pak dobytek a teď jsou tu vředy přímo na lidech. Mojžíš varoval Egypťany před každou ranou, aby mohli přijmout opatření a odvrátili se od ničitele. Mohli by se odvrátit od tohoto kousavého hada a podívat se na hada na tyči, která je pozvednuta. Když byl Kristus pozvednut touto agónií ran, byl had odhalen takový, jaký je - ničitel. Satan se snaží skrýt v moci Boží a posílá na nás žáby, aby nám řekl, že je to Bůh, který tyto věci dělá.

Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit svou vlastní činnost. GC 35

Bůh varoval lidi, aby shromáždili zvířata, a aby zůstali uvnitř. Chtěl je zachránit před ničitelem. Přesně věděl, co Satan udělá, protože přesně věděl, kolik elementů umožní Satanovi ovládnout.

Ex 9:23 Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi a Hospodin způsobil hřmění a krupobití a oheň sestupoval na zem. Tak Hospodin seslal krupobití na egyptskou zemi.

Když Mojžíš pozvedl hůl k nebi, byl to symbol Syna Božího, který byl vyzvednut na kříži. Kristus, ta moc Boží, byla vydána Satanovi, aby ji využil dle své vůle. Bůh dovolil prolomení Svě ochrany a zlí andělé, kteří se těší ze smrti a zkázy, na ně vrhli toto krupobití kamenů. Vzpomeňte si, co říkají Žalmy:

Ž 78:47-49 **Jejich révu zničil krupobitím** a jejich sykomory mrazem. (48) Jejich dobytek vydal v plen krupobití a jejich stáda moru. (49) Seslal na ně svůj planoucí hněv, zuřivost, rozhořčení a soužení -- **komando zlých andělů.**

Všimněte si, že říká, že „vydal“ svůj dobytek v plen krupobití a slovo *seslal na ně*, znamená uvolnit. Vidíme moc Boží, která byla vydána Satanovi a zdůrazňujeme, že tohle lze provést pouze skrze mučení a agónii Krista. Pokaždé, když Satanovi Bůh dovolí ničit Boží mocí, Jeho Syn je pozvednut jako na kříži, ale Satan je odhalen jako ničitel pro ty, kdo jsou ochotni to poznat.

Během rány v podobě krupobití pozorujeme tento detail:

Ex 9:31 Len a ječmen je potlučený, protože ječmen byl už v klasu a len byl v květu.

Ječmen byl používán jako oběť prvotin. S lidmi zabitými krupobitím byla také zničena úroda. Písmo říká

1K 15:23 Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi,

Krupobití, které zničilo ječmen, symbolizuje ubití Krista. („my jsme si o něm mysleli, že je zasažen“ Iz 53:4) Další rána zahrnovala kobylky a o původu rány kobytek se dozvídáme ve Zjevení

Zj 9:2-3 Otevřela jícen bezedné propasti a z toho jícnu vystoupil dým jako dým z veliké pece; dýmem z jícnu se zatmělo slunce i všechno ovzduší. (3) Z toho dýmu vyšly na zem kobylky a byla jim dána moc, jakou mají pozemští štíři.

Toto odkazuje na zničující sílu Satana skrze jeho podvody a to je to, co se stalo v této ráně. Satan by nikomu nenechal absolutně žádnou naději a vyškubal by a vyrval všechny zelené výhonky naděje, držící se spásy. Satan naléhal na Krista myšlenkami, že veškeré jeho dílo bylo marné a nikdo to neocení. Měl také silné pokušení, že Ho Otec opustí.

Ž 22:17-19 Obklíčili mě psi, roj zlovolníků mě obklopil, spoutali mi ruce a nohy. (18) Počítám všechny své kosti. Oni civí, sledují mě, (19) dělí si mé roucho, vrhají los o můj oděv.

Mt 27:39-44 Kolemjdoucí ho uráželi, potrášali hlavou (40) a říkali: „Ty, který boží svatyni a ve třech dnech ji stavíš, zachraň se, jsi-li Syn Boží, a sestup s kříže!“ (41) Podobně se posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími. Říkali: (42) „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je králem Izraele, ať nyní sestoupí s kříže, a my v něho uvěříme. (43) Složil naději v Bohu, ať ho nyní vysvobodí, stojí-li o něho. Vždyť řekl: ‚Jsem Boží Syn!‘“ (44) Stejně ho tupili i lupiči, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

Devátá rána v podobě temnoty hovoří přímo o Kristově utrpení na kříži, když byl zcela obklopen démony. V tomto okamžiku Satan věděl, že může dokončit zkázu Egypta, této mocné země, která se v minulosti od Izraele tolik naučila, a Bůh jí tolik poželhal. Ten úšklebný úsměv, který označuje tvář bezbožných lidí, se nyní objevuje, jelikož Kristus ví, že Egypt je zcela odsouzen k zániku. V té záhubě je odhaleno Kristovo utrpení na kříži a Jeho agónie ztráty, když vidí Své egyptské děti zničeny Satanem. Kristus v té temnotě vykřikuje

Mt 27:46 Kolem deváté hodiny zvolal Ježíš silným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“ To jest: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“

Odpovídá devátá hodina nějakým způsobem deváté ráně? V každém případě byl tento okamžik pro Krista a Egyptány nejtemnější. Oba byli hrůzně zasaženi tím, co se na ně chystalo.

Poslední ranou je smrt prvorozeného a to zjevně odhaluje smrt Krista skrze deset ran. Ve smrti prvorozených je odhalena ta Jeho vlastní. Jak by Kristus ochotně zemřel na jejich místě, ale nyní musí oni čelit ničitelům. Opět platí, že

všem, kdo označili své dveře krví beránka, tak tam Satan neměl dovoleno vstoupit do domu.

Ex 12:23 Když bude Hospodin procházet, aby postihl Egypt, a uvidí krev na nadpraží a na obou veřejích, pomine Hospodin ty dveře a nedovolí **ničiteli** vstoupit do vašeho domu, aby vás postihl.

Bůh stahuje Svou ochranu; uvolňuje (propouští) zlé anděly, aby vykonávali svou práci tak, jak On to dovolí, a všichni prvorození v Egyptě umírají v předzvěsti smrti Krista. V deseti ranách Egypta je kříž Krista vysoko zdvižen a odhaluje, že Boží moc je využita k ničení, ale ovládaná a konaná Satanem. Toto ničení bylo možné uskutečnit pouze mučením a utrpením Krista, který byl zabit od založení světa skrze každý zhoubcův čin, jenž byl na lidi nahromaděn. Satanova nenávisť k obrazu Božímu, který v lidech našel, způsobuje, že je zabíjí, kdykoli a kdekoli.

„Krutost je ovšem satanova vlastnost. Bůh je láska a vše, co stvořil, bylo čisté, svaté a laskavé, dokud do toho původce zla nezesl hřích. Satan sám je tím nepřítelem, který svádí člověka k hříchu a snaží se ho zničit. Když potom získá jistotu, že mu člověk padne za oběť, raduje se ze škody, kterou způsobil. Kdyby mu to Bůh dovolil, pochytal by do svých sítí všechny lidi; kdyby nezasáhla Boží moc, neunikl by ani jeden Adamův potomek.“ GC 534

Jak se Satan radoval ze zkázy Egypta a z utrpení, které Kristu a Otci způsobil. Pravá ruka Boha se změnila v malomocenství a Jeho žezlo se stalo hadem. Jestliže dokážeme prohlédnout skrze ten sliz žab, skrze lži, které Satan o těchto ranách vypráví, vidíme utrpení Boha a Jeho Syna a Kristův kříž, který je pozvednut, a v tomto pozvednutí vidíme hada takového, jaký je - vrah a lhář již od počátku. (J 8:44). Když pochopíme tuto pravdu, pak se zachráněné lidstvo může vrátit domů. Kříž nám odhaluje bezbožnost Satana a dlouhé utrpení našeho Boha, když Satanovi dovoluje vykonávat jeho svobodnou volbu na vlastní velké vydání ale Boha.

Naše vnímání ran, jako že to je Bůh, kdo používá sílu k donucení Faraona, aby nechal Izrael jít, odhaluje, jak necitelné je lidské srdce a jak málo je porozuměno milujícímu charakteru našeho Otce na Nebesích. Bůh není

ochoten připustit, aby někdo zahynul, ale že všichni přijdou k pokání a přijdou do ochrany Jeho Sabatu, Jeho Příkázání a Ustanovení.

Obráťme se od svých hříchů a obraťme se ke Kristu, aby v nás nebyl znovu ukřižován našimi hříšnými činy, ale spíše, že v Něm budeme ukřižováni my a budeme vychováváni k novosti života mocí Jeho vzkříšení. Vidíme v těch ranách kázání Kristova Kříže a Jeho velké utrpení v tom, že dovolí Satanovi, aby zničil Egyptany? Vidíš něžný obraz Boha, který udělal vše, co mohl, aby je zachránil? On vyzval Izraelity, aby zachovali Šabat a svátek proto, aby mohl pozdržet Satana o něco déle a jim dát více času k činění pokání.

„Jak hluboká je láska Otcova k nám. Jak je nadevše obrovská.
Že dal Svého jediného Syna, aby trpěl za nás.“

10 ran	Kristův kříž
1. Hůl s hadem pozvednuta a voda úderem hole přeměněna v krev	Pocení krve v zahradě. Zrada Jidášem a muži, kteří přišli s dýkami, aby ho odvedli. L 22:44; Mt 26:49
2. Žáby	Představuje lži, které byly řečeny při procesu s Kristem, aby zajistili jeho odsouzení Mt 26:60
3. Vši	Vyslovení trestu smrti Kaifášem. Iz 51:6 Mt 26:65
4. Bodající mouchy	Hrůzná slova během jeho soudu. Posměvačství a plivání a urážky směřované na Krista. Mt 27:30
5. Dobytek	Býk představuje obětní zvíře, které jde na smrt. J 19:16; Mt 27:31
6. Vředy	Ukřižování Krista. Mt 27:35, J 19:18
7. Krupobití	Potlučení prvotín dle Ex 9:31; 1K 15:23
8. Kobyly	Mučení a svlékání Krista – zelený strom. Urážky a výsměch vůči Kristu na kříži. Mt 27:39-44; L 23:31
9. Temnota	Kristovy nejtemnější hodiny. Od šesté do deváté hodiny. Poté „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“ Mt 27:45, 46
10. Prvorození	Prvorozený je zabit. Mt 27:50. Ko 1:15-18

Iz 55:8-9 Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. (9) Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.

Je nyní možné vidět Kristův kříž v egyptských ranách? Potřebujete trochu více důkazů? Zvažte skutečnost, že Kristus je naše výkupné:

1Tm 2:5-6 Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, (6) **který dal sám sebe jako výkupné za všechny**, jako svědectví ve svůj čas.

Skrze koho bylo výkupné za Izrael odhaleno?

Iz 43:3 Protože já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj zachránce. **Dal jsem jako výkupné za tebe Egypt**. Kúš a Sebu jsem dal místo tebe.

Jak se Egypt stal prostředkem (kanálem) k vykoupení Izraele? Kristus byl u Egyptanů ukřižován, aby mohla být Boží moc zjevena jménem Izraele, a aby je osvobodila. Toto je opravdu příběh kříže! Pokud dokážeme pochopit tento proces s Egyptem, můžeme potom odhalit kříž i v jiných příbězích Starého zákona?

Skrze milost Kristovu je mou modlitbou, abychom byli schopni vidět, že Kristus je ve skutečnosti ten Beránek zabitý od počátku světa. Hleďme na *tohoto* beránka a žijme.

Golgota v Egyptě

Když Kristus požádal Svého Otce, aby oslavil Své jméno, Otec odpověděl, že ho již oslavil a že ho znovu oslaví. Když Bůh promluvil, někteří si mysleli, že hřmělo, a přesto jiní mysleli, že je to anděl, který mluví ke Kristu.

Když se zamyslíme nad tematikou egyptských ran, mnozí říkají, že hřmělo, ale ve světle evangelia je zde sladký andělský hlas, který nám káže o Kristovu kříži. Evangelium bylo kázáno Izraeli i nám. Žd 4:2

Prostřednictvím Svého přímluvného díla Kristus dlouho prosil za egyptský lid. On stál ve stále se rozšiřující propasti odpadnutí, až nakonec musely být požadavky toho ničitele splněny. V bolestivé porážce Egypta slyšíme ozvěny kroků Spasitele směrem ke kříži. Při pozvednutí hole měnící se v hada byl odhalen charakter ničitele, stejně jako nesobecká láska Boha a Jeho Syna. V pravdě, všichni lidé jsou v tomto světle přitahováni ke Kristu.

Prohlédněte skrze ty hromy, krupobití a krev a uvidíte zde portrét trpícího Syna Božího, který byl zraněn pro naše přestoupení a ubit za naše nepravosti.